

Pa Pa Pa Mozart

Després d'haver passat per Sabadell i Barcelona, l'espectacle Papà Mozart, protagonitzat per Joan Pera i Roger Pera, va arribar al Teatre El Jardí de Figueres. També es podrà veure el proper 24 de març a Lloret de Mar, però sorprenentment de moment no passarà per la teatral Girona. I és una pena perquè és un espectacle simpàtic, amb música en directe interpretada per l'Orquestra Simfònica del Vallès.

La dramaturgia de Sergi Belbel incideix en la complicada relació entre Mozart pare i fill a partir de les fonts epistolars. Potser el seu Wolfgang no va gaire més enllà del personatge d'Amadeus amb tots els característics tics; en canvi, és molt més interessant el major desenvolupament de Leopold, un home del seu temps sempre temorós del futur del seu extraordinari fill. Pera pare i fill feliçment van donar vida a aquesta tensa relació, qui sap si aportant algunes de les seves pròpies vivències en la sempre complicada vida familiar.

A nivell musical el resultat no va ser tan reeixit, en excés supeditat a l'acció teatral. Una trentena de hits mozartians van acompanyar la representació, fragmentats i fins i tot adaptats. L'espectacle, però, es va obrir amb la reinterpretació minimalista que Michael Nyman va fer a In Re Don Giovanni. De la llarga llista de fragments ens agradaria destacar aquells vocals (amb les sorprenents veus de Júlia Farrés-Llongueras i Carles Pachón), com també la gran interpretació del pianista Carles Marigó. Però en general l'orquestra es va ressentir d'unes sonoritats no gaire polides, quelcom indispensable en Mozart, especialment en aquells fragments més meditatis, com la tènica Música per a un funeral maçònic o el segon moviment de la Simfonia Concertant, on els dos solistes es varen mostrar bastant destemperats.

La batuta entusiasta de Rubén Gimeno va intentar aportar un cert detallisme que malauradament el so orquestral no va aconseguir seguir en alguns moments. Ens hauria agradat escoltar sencer el prometedor final de la Simfonia Júpiter (amb què també finalitzava l'espectacle) per acabar de fer-nos una impressió més concreta de la prestació orquestral, però una vegada més el cronograma teatral va passar a davant del musical.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 20-03-2019, Pàgina 38

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1572965-pa-pa-pa-mozart.html>